

Inocybe tricolor

Balsamtråding

Storsvampar, Basidiesvampar

Klass: *Agaricomycetes*, **Ordning:** *Agaricales*, **Familj:** *Crepidotaceae*, **Släkte:** *Inocybe* (trådingar), **Art:** *Inocybe tricolor* - balsamtråding Kühner **Synonymer:**

Kännetecken

Denna medelstora trådiskivling har en fibrillös eller tilltryckt småfjällig brun hatt med mer eller mindre inslag av vinrött. De täta lamellerna är från början gulgrå. Foten är åtminstone från början vitaktig uppåt, men mörknar med tiden till brunröd mot basen. Sporererna är 7,5–9 x 5–6 µm, brett mandelformiga med något tillspetsad topp. Cystiderna är cylindriska till något klubbformiga och tämligen tunnväggiga. Arten tillhör den s.k. pyriodora-gruppen som kännetecknas av en stark, sötaktig lukt som brukar liknas vid perubalsam.

Utbredning och status

Balsamtråding är endast känd från två lokaler i landet: Kinnekulle i Västergötland och nära Storsjön i Jämtland. Den bör kunna hittas på fler lokaler med lämplig biotop. Det är även i övrigt en sällsynt och föga känd art som veterligen bara är funnen i södra Tyskland, Österrike och Frankrike.

Ekologi

Swampen bildar mykorrhiza med gran på utpräglat kalkrik mark. De bägge svenska lokalerna ligger i fuktig granskog nära källflöden.

Hot

Lokalen i Jämtland ligger i ett naturreservat. Det främsta hotet mot lokalen på Kinnekulle är avverkning av artens värdräd och förändringar i dess skogsmiljö. Svampindividers markmycel är som regel långlivade, flera decennier och mer, varför ett avbrott i tillgången till värdräd kan leda till utdöende på platsen, vilket är speciellt allvarligt för ovanliga arter. Även körskador och skogliga åtgärder som markberedning kan vara ödesdigert mycelet.

Åtgärder

Växtplatsen på Kinnekulle bör undantas från avverkning eller andra skogliga åtgärder. Lokalen hyser förutom denna art också många andra sällsynta svampar och bör därför ges ett juridiskt skydd. Arten kan vara förbisedd och bör eftersökas i andra områden med lämpliga miljöer. Dess utveckling bör övervakas genom floraväkteri.

Litteratur

Kuyper, Th.W. 1986. A revision of the genus *Inocybe* in Europe. *Persoonia* Supplement Vol. 3.

Moser, M.M. 1978. *Fung. rar. Ic.* 7, pl. 56c.

Stangl, J. 1989. *Die Gattung Inocybe in Bayern*. Hoppea. Denkschriften der Regensburgischen Botanischer Gesellschaft. Bd 46.

Författare

Stig Jacobsson 2002.